

Proces verbal

Încheiat astăzi 08.06.2019, în Fundata – Complex Cheile Grădiștei, cu ocazia desfășurării lucrărilor Congresului A.G.V.P.S. din România

Lucrările Congresului AGVPS din România sunt deschise de d-l președinte Neculai Șelaru, după intonarea imnului AGVPS.

Începe printr-un cuvânt de „Bun venit!” adresat invitaților și delegaților.

În continuare, d-l președinte prezintă invitații la Congres: din partea SVPM, o delegație condusă de d-l președinte Oleg Ciocoi, din partea Federației pentru Vânătoare și Conservare din Albania, o delegație condusă de d-l președinte Themis Perri, din partea MM, d-na director Daniela Drăcea, din partea MAP, d-l consilier Negulescu Oliviu și d-l dir. Dicu Daniel, din partea MADR, d-l prof. Movileanu Gelu, din partea ANPA, d-l Nicolae Dimulescu, din partea Inspectoratului General al Poliției Române – d-l Comisar șef Daniel Cosgărea, din partea Gărzii Forestiere Ploiești – d-l Viorel Mihălcioiu, din partea Gărzii Forestiere Brașov – d-l inspector șef Cristian Ignat. Printre delegații din Congres, trebuie să remarcă că ne onorează cu prezența d-l senator Costel Șoptică, președintele Comisiei pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic.

Pentru bunul mers al lucrărilor Congresului, d-l președinte N. Șelaru propune alegerea unui prezidiu și a două comisii.

Propune ca președintele, președintele executiv și doi vicepreședinți să facă parte din prezidiu. Mai propune pe d-na Ispas Veronica, pe d-l Ivanovici George – președintele Comisiei de cenzori și pe d-l senator Șoptică Costel. Din rândul delegaților s-au făcut propuneri pentru d-l dir. Eusebiu Martiniuc, d-l dir. Albușescu Mihai, d-l dir. Calciu Jan Dorin și d-l dir. Lera Cornel.

Se supun la vot propunerile pentru prezidiu. Se votează în unanimitate.

Se fac propuneri pentru Comisia de validare și numărare a voturilor, anume: d-l președinte Vrâncianu Gheorghe – AJVPS Bacău, d-l Idoraș Petre – AJVPS Olt și d-l Pungă Alexandru – AJVPS Vrancea.

Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Se continuă cu propuneri pentru Secretariatul Congresului, care urmează să întocmească procesul verbal de ședință, și anume: d-l dir. Niculescu Paul – AVPS Sitarul București, d-na ing. Cristache Mariana și d-ra ec. Lepădatu Anca – de la AGVPS.

Se supune la vot și se votează în unanimitate.

D-l N. Șelaru invită la cuvânt invitații care și-au exprimat dorința de a transmite Congresului câte un scurt mesaj. D-l președinte Oleg Ciocoi – SVP Moldova, ne transmite salutul prietenesc al vânătorilor și pescarilor din Republica Moldova. Mulțumește pentru colaborarea deschisă din ultimele decenii dintre AGVPS și SVP Moldova. Spune că acordul de cooperare dintre cele două asociații a contribuit la îmbunătățirea schimburilor de experiență și

la creșterea nivelului profesional al colaboratorilor. Ne comunică faptul că 24 dintre angajații SVP Moldova au frecventat cursurile de specialitate cinegetică la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava.

Mulțumește d-lui președinte N. Șelaru și conducerilor asociațiilor județene Botoșani, Suceava, Iași, Galați, Brăila și altele, pentru suportul dezinteresat acordat și pentru posibilitatea de a vâna în România în condiții de reciprocitate.

Un ajutor substanțial le-a fost acordat de AGVPS, de d-l președinte N. Șelaru, pentru întocmirea proiectului privind Legea Vânătorii și fondurilor cinegetice. O importantă contribuție în opera de educare a responsabilității față de natură și patrimoniul ecologic are și difuzarea, în Republica Moldova, a revistei Vânătorul și Pescarul Român.

Cu ocazia celui de-al XVIII-lea Congres al SVPM, s-a acordat d-lui președinte dr. ing. N. Șelaru și d-lui prof. N. Goicea, cea mai înaltă distincție a SVPM „Meritul Cinegetic” și înmânează o medalie d-lui N. Șelaru și o alta d-lui președinte executiv M. Drăgănescu pentru a o trimite d-lui N. Goicea. Mulțumește pentru invitație și pentru ajutorul frățesc acordat. Aplauze.

În continuare, se dă cuvântul d-lui președinte al Federației Naționale pentru Vânătoare și Conservatori din Albania – d-l Perri Them, care înmânează traducerea discursului său în lb. română, d-lui Manu Alin, pentru a-i da citire.

D-l A. Manu îi dă citire. În cuvânt se adresează d-lui președinte N. Șelaru și participanților la Congres, cu mulțumiri pentru invitația colegială de a participa la acest Congres.

Precizează că de-a lungul anilor a observat suficient de multe schimbări în Europa, de asemenea, și în România, dar unele lucruri au rămas neschimbate. Unul dintre acestea este pasiunea pentru vânătoare care ne-a unit într-o frăție puternică.

Vânătoarea și pescuitul se bazează acum pe cele mai tradiționale practici. Stabilitatea este trecerea vânătorilor de la o generație la alta, spre a strănepoților noștri pe care nu-i vom cunoaște niciodată, dar care ne vor recunoaște pe măsură pasiunea pentru vânătoare. Complimente și succes. Delegația a adus un cadou, un sitar împăiat, pe care îl înmânează d-lui președinte N. Șelaru.

D-l N. Șelaru îi mulțumește și invită la cuvânt pe d-na director Daniela Drăcea – Director al Direcției Biodiversitate din Ministerul Mediului.

D-na dir. D. Drăcea este onorată de invitația de a participa la lucrările acestui Congres și menționează că în ultimele două zile, d-l președinte N. Șelaru și dl președinte executiv M. Drăgănescu au participat la Conferința organizată sub egida președinției României „Managementul carnivorelor mari”. Transmite un mesaj de apreciere pentru colaborarea, comunicarea și deschiderea asociației față de Ministerul Mediului, din ultimele 8 luni, de când este director al Direcției Biodiversitate. Urează succes lucrărilor Congresului.

Este invitat la cuvânt d-l prof. Movileanu Gelu – din partea corpului de control al Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Transmite un salut sincer și călduros din partea conducerii MADR. D-l ministru Daea Petre urează succes lucrărilor acestui congres și mulțumește pentru buna colaborare a celor două instituții. Mulțumește pentru atenție și rămâne atent la orice propuneri care interesează MADR.

D-l N. Șelaru invită la cuvânt, din partea Inspectoratului General al Poliției Române, pe d-l comisar șef Daniel Cosgărea.

Acesta se adresează celor prezenți și transmite conducerii un salut de mulțumire din partea conducerii Poliției Române. Amintește de sprijinul AGVPS acordat Poliției Române în

publicarea studiului „Accidente la vânătoare”, conceput de structura Arme din cadrul Poliției Române, în colaborare cu Institutul de cercetare și prevenire a criminalității. Mulțumește și ne asigură de buna colaborare, în continuare, a structurii pe care o conduce.

D-l N. Șelaru acordă cuvântul, din partea ANPA, d-lui președinte N. Dimulescu. Acesta mulțumește pentru invitație și precizează faptul că reprezintă și MADR, fiind împuternicit de d-l ministru Petre Daea și de d-l secretar de stat Dumitru Daniel Botănoiu să transmită succes lucrărilor Congresului și în activitatea viitoare. Spune că s-au realizat multe, dar mai sunt multe de făcut. Precizează că este important că suntem pe drumul cel bun. Se referă în continuare la faptul că avem contracte și avem planuri de management, cărora trebuie să le acordăm toată atenția. Pentru a avea succes trebuie să colaborăm, să conlucrăm într-un mod flexibil, la nivel instituțional. Mulțumește.

D-l N. Șelaru acordă cuvântul d-lui senator Șoptică Costel – președintele Comisiei pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic din Senatul României.

Domnia Sa se adresează d-lui președinte și celorlalți delegați. Dorește ca lucrările acestui congres să fie cât mai fructuoase. Menționează că această comisie pe care o conduce, a fost înființată recent, în septembrie 2018, scopul ei fiind de a se apropia cât mai mult de ceea ce înseamnă păduri, ape, pescuit recreativ și fond cinegetic. Lucrările comisiei au avut loc și în teritoriu, în două rânduri, o dată la Bușteni, unde au participat reprezentanți ai județelor Prahova, Brașov și Sibiu și altă dată la Bistrița, unde de asemenea au participat județele limitrofe Suceava, Cluj, Mureș și Maramureș. Precizează că aceste ședințe se fac în teritoriu pentru a afla direct problemele tuturor (de pescuit și fond cinegetic) și pentru a găsi soluții, plecând de la zonele protejate și terminând cu carnivorele mari. Se referă la câteva chestiuni atinse și altele asupra cărora se apleacă, și anume că, la nivelul Consiliului European, nu se prea înțelege ce înseamnă carnivore mari, dumnealor sunt foarte protecționiști, dar fără să cunoască situația reală din România. Spune că pe alocuri nici noi nu o cunoaștem. Exemplifică faptul că primește de fiecare dată, la comisie, un alt recensământ privind numărul urșilor din România și diferența este de 1.000 de urși, în plus sau în minus, și trebuie mai multă atenție aici. Legat de pesta porcină africană, soluțiile s-au găsit prin acele compensări materiale, dar consideră că sunt soluții parțiale, atâta timp cât compensările materiale (?) nu se duc și în Moldova și Ucraina. Se știe de cei care gestionează fonduri de vânătoare limitrofe acestor țări, că mistrețul migrează și acolo neexistând compensări materiale, întotdeauna acei mistreți se vor întoarce și acele focare vor fi greu de lichidat. Se bucură că în sală este un reprezentant al Ministerului Mediului și speră ca d-na dir. D. Drăcea să-și noteze aceste aspecte și să se aplece asupra acestei probleme pentru a o soluționa prin acest ministru sau prin MADR, care a făcut aceste compensări materiale. Dar fiind o problemă transfrontalieră s-ar putea să avem mai multe șanse cu MM. În legătură cu deschiderea vânătorii la carnivorele mari, la urs în principal și vânătoarea cormoranului, crede că până în toamnă comisia să găsească soluțiile cele mai bune și cele mai adecvate.

În ce privește pescuitul, la comisie s-a primit o propunere ca și Poliția de Frontieră să aibă atribuții mai mari în ce privește întocmirea proceselor verbale de braconaj, pe zonele afectate de acest fenomen. Așteaptă la Senat orice propunere de la noi, pe linie de vânătoare și pescuit, pentru că de la Senat pleacă procesul legislativ. Mulțumește și dorește ca lucrările acestui Congres să fie cât mai fructuoase. Aplauze.

D-l N. Şelaru prezintă delegaţilor Congresului înscrierile la cuvânt şi precizează că este de dorit ca fiecare din cei 8 înscrişi să-şi prezinte propriul punct de vedere în 3-5 minute. Speră că la fel, ca în anul trecut, să se dezbată fiecare subiect şi să se plece cu problemele lămurite. Înainte de a da cuvântul celor înscrişi deja şi celor ce doresc să se mai înscrie, simte nevoia unor clarificări. Este bine ca atunci când se discută problemele de interes general să se ştie contextul în care ne aflăm.

Începe prin a reaminti celor cu care a plecat pe acelaşi drum în anul 1990 şi celor care li s-au alăturat pe parcurs, că în anul 1990 i s-a propus să treacă de la Ministerul Silviculturii, dintr-o funcţie importantă şi o altă perspectivă, la AGVPS. A acceptat să concureze pentru funcţia de prim-vicepreşedinte retribuit, pentru o perioadă de 5 ani. Au trecut de atunci însă, mult mai mulţi ani. Atunci se punea acut problema desfiinţării Asociaţiei Generale, care era considerată „comunistă”, deşi era o organizaţie privată înfiinţată încă din anul 1922. Se mai punea problema ruperii pescarilor de vânători, după exemplul din ţările vecine şi împărţirea patrimoniului între vânători şi pescari. Atunci a reuşit să coalizeze o grupă de preşedinţi şi directori care au ținut aproape de conducerea executivă a Asociaţiei Generale şi, împreună, au reuşit, încet-încet, să calmeze lucrurile şi să le aducă pe un făgaş normal. Spune că, alături de puţini directori şi preşedinţi de asociaţii, a avut marea satisfacţie de a salva şi menţine AGVPS în fiinţă. A urmat conceperea şi promulgarea Legii nr. 103/1996, o altă mare satisfacţie a activităţii cinegetice de după 1990.

Crede că acea lege a fost mult mai favorabilă faunei cinegetice şi managementului acesteia decât cea actuală.

Mai aminteşte că a urmat momentul 1998-2000, când împotriva unor discuţii şi înţelegeri la vârf, între premierul Radu Vasile şi preşedintele Adrian Năstase, toate fondurile de vânătoare s-au scos la licitaţie. Atunci era ministru d-l Romică Tomescu, iar la putere erau ţărăniştii. D-l preşedinte Adrian Năstase, fiind depăşit de situaţie, şi-a dat demisia de onoare. A fost nevoie de o mobilizare extraordinară în jurul conducerii AGVPS, care a reuşit să aducă în Bucureşti cca. 5.000 de vânători şi pescari. Aceştia au participat la un Congres extraordinar, care l-a determinat pe d-l Adrian Năstase să-şi reia funcţia de preşedinte. A urmat în continuare un marş paşnic, de la Sala Palatului la Palatul Victoriei, care nu a rămas fără urmări. Ulterior, licitaţia demarată pentru atribuirea în gestionare a fondurilor de vânătoare a fost anulată. Aşa s-a putut ajunge la o înţelegere, prin medierea unui membru vânător care nu este în sală, între subsemnatul şi d-l ministru R. Tomescu. S-a stabilit de comun acord o soluţie de compromis, care consideră că a fost bună pentru asociaţiile tradiţionale, fiindcă au beneficiat de preemţiune pe 70% din fondurile de vânătoare avute anterior în folosinţă.

A urmat anul 2001, când s-a reuşit contractarea folosinţei apelor colinare şi de şes. Cu ajutorul d-lui Filip Georgescu, care era directorul general al RNP, s-a putut contracta şi folosinţa apelor de munte. Din nou asociaţiile noastre erau stabile şi sigure că nu se va întâmpla nimic în următorii 8-10 ani. Aşa a şi fost.

Între timp, în anul 2006, a fost promulgată o nouă lege de înlocuire a Legii nr. 103/1996, elaborată de ministrul Gh. Flutur şi echipa sa, care nici măcar nu s-a putut aplica. A fost necesară o Ordonanţă de Urgenţă a Guvernului pentru a putea fi aplicabilă, apoi încă o ordonanţă de îmbunătăţire a Legii nr. 407/2006 modificată. Susţine că trebuie să fie recunoscute aceste realizări ale AGVPS, ajutat fiind şi de conducerile unor asociaţii afiliate. Emblema de „comunistă” s-a

menținut însă și dorința de dizolvare a AGVPS a devenit exacerbată. Amintește și faptul că între timp s-au înființat alte două AGVPS-uri, cu aceeași denumire, la Bacău. Scopul acestora era înlocuirea autenticei AGVPS, dar s-a reușit dizolvarea lor.

În anul 2000, din dorința de democratizare a relațiilor dintre AGVPS și asociațiile afiliate, s-a lăsat libertate acestor asociații pentru a merge singure înainte, dar ajutându-le de fiecare dată când se poticneau, de la nivelul Asociației Generale. Totul a mers bine până în anul 2010. O altă Ordonanță de Urgență nr. 105/2010, a deschis o altă posibilitate de împărțire abuzivă a fondurilor de vânatoare către noi doritori. Se știe cum au fost atribuite multe fonduri cinegetice și ce procese au urmat. Faptul că s-au tergiversat procesele sau au fost întoarse înapoi de la Înalta Curte de Casație și Justiție spre judecare, a făcut ca multe asociații afiliate să-și piardă răbdarea și să renunțe la a-și mai căuta dreptatea. Totuși unele procese au fost duse la bun sfârșit. Subliniază că aceste realizări s-au putut împlini fiindcă am rămas uniți.

După o muncă de 5-6 ani, cu ajutorul d-lui președinte N. Dimulescu, s-a reușit în anul 2018, contractarea utilizării resursei acvatice vii din habitate naturale. Tot printr-o muncă perseverentă, convingătoare și a conlucrării cu parlamentari-vânători, s-a reușit să se prelungească cu încă 6 ani contractele de gestionare aflate în derulare, încheiate inițial pe 10 ani.

Așadar, până în anul 2027, avem o situație sigură și n-ar trebui să ne mai gândim la surprize. Dar lucrurile pot să nu fie totuși, atât de sigure. Reamintește ce se întâmplă în momentul de față, odată cu prăbușirea efectivelor de iepuei, care atrage scăderea drastică a numărului de vânători cotizanți și, implicit, bani mai puțini în bugetul asociațiilor. Se referă, în continuare, la pesta porcină africană și spune că pe acolo pe unde a trecut, a pârjolit terenul de mistreți. Spune că este greu de oprit extinderea acesteia, deși acum pare a fi o oarecare stagnare. Despre această pestă nu se știe foarte multe lucruri. Deși este aproape realizat un vaccin, de către spanioli, nu crede că va putea fi utilizat foarte curând. Apreciază că vom avea și la mistreț o prăbușire de efective și trebuie să ne așteptăm și la pierderea unui număr și mai mare de vânători. Spune că fiecare asociație, va trebui să găsească calea ei de compromis pentru a nu-și pierde vânătorii. Mai spune că, de curând, a fost asaltat cu întrebări și despre vânarea ciocârliei, deși cota de recoltă a fost deja dată de administrator și este cu mult mai mică decât în trecut. Spune că d-l dir. Dicu Daniel știe mai bine cu cât s-a redus cota. Este însă o presiune foarte mare pentru interzicerea ciocârliei de la împușcare. Pentru această specie, care nu este deloc amenințată, ni se aduc însă, grave prejudicii de imagine prin mass-media. Nu sunt numai ONG-urile finanțate dinafară, care fac astfel de presiuni. Probabil că sunt interese și mai mari, de împiedicare a valorificării oricărei resurse naturale regenerabile în România.

În plan național și internațional, imaginea vânătorului este puternic afectată. Exemplifică faptul că în plan național nu se comunică foarte bine ceea ce fac asociațiile pentru vânatoare și fauna cinegetică și încă foarte mulți dintre noi greșesc grav printr-un comportament vânătoresc inadecvat. Foarte mulți dintre noi acceptă ca străinii să vâneze mult prea puțin etc.

În plan internațional, la o discuție cu președintele CIC, acesta a făcut o comparație între bugetul CIC și cel al „verzilor”. Bugetul CIC este cam de o sută de ori mai mic decât al extremiștilor verzi. Ei au bani să cumpere mass-media și să facă o propagandă extraordinară anti-vânatoare și anti-vânători. Pentru a-și mări bugetul, CIC și Federația Asociației Vânătorilor din Comunitatea Europeană își puneau problema să ceară de la fiecare asociație națională să cotizeze cu un euro/vânător. Noi care știm că în fiecare an strângem cu dificultate

cota la Bugetul AGVPS, cum să fim de acord să transmitem o mare parte din acești bani către CIC? Propaganda anti-vânătoare s-ar putea însă, să ne coste pe toți.

Peste 2 ani, folosirea și deținerea alicelor cu plumb în zonele umede va fi interzisă complet în UE. Permanent primim lovituri ca vânători, și nu numai din țară.

Peste toate aceste probleme, spune că fiecare asociație are și alte probleme, care se puteau rezolva demult. Exemplifică litigiile care sunt pe limitele fondurilor de vânătoare, modul în care a fost împărțită cota de intervenție la urs, calculul aiurit al bonității fondurilor cinegetice și habitatele naturale degradate care nu vor mai putea susține aceleași efective optime. Precizează că dacă ne gândim la bugetul sărac al fiecărei asociații, prin comparație cu milioanele de euro care se cheltuiesc pe proiecte de cercetare ce nu ajută la nimic, ne dăm seama de inechitatea cheltuirii banilor în domeniul cinegetic. Multe proiecte ajută doar să justifice anumite măsuri restrictive în vânătoare.

Supune atenției și alte probleme actuale, referindu-se la cele de unitate, arătând că s-au desprins câteva asociații din cadrul AGVPS, de exemplu cele din Cluj și Alba, fiindcă le convine să stea deoparte și să se bucure de toate realizările eforturilor noastre. Spune că sunt probleme și cu alte asociații mari afiliate, care nu găsesc soluții pentru echilibrarea bugetelor, în condițiile în care le scade numărul de membri și asociațiile în cauză nu reușesc să-și diminueze cheltuielile. Sunt „n” asociații în stare aproape de faliment. Spune că a discutat și propus soluții de compromis, au mai apărut idei și în revista „Vânătorul și Pescarul Român”. La ora actuală, 4-5 asociații mari sunt aproape insolabile. Nu trebuie să adoptăm politica struțului, trebuie să vedem realitatea. Sunt soluții corecte, în avantajul vânătorilor, ca să se poată ieși din această situație. Întreabă câte asociații mai invită la Adunările generale un reprezentant de la AGVPS, care le poate da cele mai bune informații, dar poate să afle, în mod direct, și ce se întâmplă în cadrul acestora. Consideră, că aceste asociații, și sunt multe, se feresc de ceva. Se vrea unitate, dar se uită să se facă astfel de gesturi care constituie obligații statutare. Multe asociații se supără că membrii lor apelează la AGVPS, dar o fac fiindcă se lovesc de niște nedreptăți. Va trebui să învățăm și să recunoaștem că salariații asociațiilor sunt angajați în slujba membrilor asociației, nicidecum șefii vânătorilor.

Spune că a ajuns la un punct mai delicat, după ședința de Consiliu din 07.06.2019. Crede că a dovedit până acum loialitate, curaj și demnitate în susținerea intereselor asociațiilor și membrilor acestora. A căutat cea mai bună soluție de înlocuire a sa la conducerea executivă a AGVPS prin domnul președinte executiv Mugurel Drăgănescu. A fost ales cu vot majoritar și au lucrat cot la cot doi ani și amintește că a spus anul trecut că va face un pas înapoi. Spune mai departe, că în acest an îl va face și pe al doilea. Mandatul mai durează și va rămâne alături de vânătorii și pescarii din România, atât cât îi dă dreptul Statutul, dar poate puțin altfel, mai mult pentru cei care vor să învețe câte ceva în plus despre istoria noastră vânătoarească, despre vânat și vânătoare. Cu cunoștințele, experiența și relațiile pe care le mai are a încercat să ajute, în continuare, la rezolvarea problemelor AGVPS. Pasul înapoi înseamnă însă mai puține zile prezente la AGVPS, pentru a nu încurca lucrurile și a lăsa noua echipă să lucreze efectiv și să se bucure de propriile succese în interes comun.

Spune că nu mai are nici sentimentul de solidaritate de altă dată. Cei care sunt retribuiți din cota asociațiilor, nu trebuie să doarmă liniștiți și trebuie să rezolve această problemă. Nu se poate ca AJVPS Brăila să se lupte singură, pentru contestarea unei

contravenții dată abuziv de Garda de Mediu. Nu putem lăsa AJVPS Vrancea să câștige singură un proces greu, care a costat bani, dar de care depinde viitorul tuturor asociațiilor vânătorești. E vorba de cotizația suplimentară, pe care organele financiare locale au considerat-o activitate economică, au calculat impozit pe profit și penalitate pe 3 ani în urmă, apoi au trecut la executare și golirea contului asociației. Va mai trece timp până când AJVPS Vrancea va câștiga definitiv acest proces. Este sigur că va câștiga definitiv procesul, fiindcă și fondul l-a câștigat. Dacă pierde procesul, a doua zi toate asociațiile din țară vor putea trece prin aceeași experiență financiară abuzivă.

Mai are un motiv pentru care face un pas înapoi. Are sentimentul că nu se mai întâlnește cu aceiași profesioniști precum altă dată, mai ales în teren. Și nu mai este sigur că organizarea actuală, fără reformulare, mai este favorabilă gestionării eficiente a faunei cinegetice. În concluzie, a venit vremea să facă al doilea pas, înainte de ultimul, înapoi. Dacă nu se va dovedi în continuare unitate, din partea reprezentanților unor asociații, care, după ce și-au văzut treburile rezolvate, crezând că nu mai au nevoie de AGVPS, se înșală. Tot timpul o reprezentare a AGVPS este necesară, iar aceasta va trebui să fie activă și eficientă în relațiile cu organismele statului. Prietenii sunt bune doar atunci când se rezolvă problemele noastre generale.

Speră ca noua conducere executivă să reușească să aducă mai mulți bani din proiecte europene, fiindcă angajații asociațiilor afiliate ar lucra în mod serios. Acum doi ani s-a discutat la Sibiu despre un proiect de monitorizare a marilor carnivore, în care se spunea că vor fi antrenați toți factorii interesați, iar personalul gestionarilor, cel care evaluează an de an efectivele de faună cinegetică, va fi retribuit cumva și va fi dotat să culeagă aceste date din teren. Acum se află că suntem lăsați pe dinafara proiectului. Se afirmă că acest proiect are o valoare de zeci de milioane de euro, iar subcontractanții sunt doar ICAS și RNP. Dacă nu vom participa la astfel de proiecte, noi care suntem singurii ce cheltuim bani pentru paza, ocrotirea și îngrijirea faunei cinegetice, suntem într-adevăr neîndreptățiți. Noi scoatem bani din bugetele private ale asociațiilor pentru a proteja și conserva fauna. Am ajuns să plătim până și accidentele făcute de urși și coliziunile cu vânat.

Dacă noi suntem scoși în afara unor astfel de proiecte, probabil că va trebui să nu mai stăm în expectativă și să ieșim în față pentru a întreba de ce? Cine le face și în ce condiții? Mulțumește pentru atenție.

D-na dir. D. Drăcea – Ministerul Mediului cere un drept la replică. Spune că nu cunoaște ce sancțiune a dat Garda de Mediu AJVPS Brăila. Spune că știe despre cazul de la AJVPS Vrancea și a discutat în acest sens cu d-l președinte executiv M. Drăgănescu. Mai spune că se va ocupa și de cazul de la Brăila.

În continuare, precizează unele lucruri referitoare la proiectul cu finanțare europeană despre care a menționat d-l președinte Șelaru. Acest proiect a fost depus anul trecut și nu a fost admis la accesare fonduri europene pentru că nu a existat acordul tuturor proprietarilor de teren, unde urma să se instituie acele măsuri active de conservare. Acest proiect va fi reluat și va fi depus în cel mai scurt timp, bineînțeles și cu sprijinul Asociației Generale. Promite că AGVPS-ul și asociațiile de vânătoare nu vor fi excluse, dar partenerii în acest proiect vor fi exclusiv entități ale statului român. Solicită încă o dată să avem o colaborare viitoare așa cum o avem de 8 luni de zile, de când a preluat conducerea direcției. Stă la dispoziția noastră pentru

orice informație sau răspunsuri care ne sunt de real folos, pentru a ne comunica lucruri autentice. Mulțumește.

D-l N. Șelaru dă cuvântul d-lui președinte G. Vrânceanu pentru a da citire raportului comisiei de numărare și validare.

D-l Vrânceanu dă citire procesului verbal de validare și precizează că dintr-un număr de total 7.080 voturi statutare, cât însumează dreptul tuturor asociațiilor afiliate și al membrilor individuali cu drept de participare și vot la Congres, sunt prezenți participanți care însumează un număr de 5.735 de voturi statutar valabile, adică un procent de 81% voturi statutar valabile ce se pot exprima de către participanții la acest Congres, în conformitate cu prevederile art. 8 alin (2) din Statutul AGVPS. Concluzionează că actualul Congres este statutar constituit și își poate desfășura în mod legal și statutar lucrările. Face mențiunea că numărul de voturi consemnate în procesul verbal și procentul s-au referit la momentul în care a ridicat centralizările de la secretariatul Congresului. Constată că după aceea au mai venit cu întârziere delegați de la două asociații, care vor crește, dar nu substanțial, procentul de 81%, pe care l-a constatat comisia de validare în procesul verbal. Mulțumește.

D-l N. Șelaru spune că cel mai bine ar fi, pentru cei înscriși la cuvânt, să abordeze tematicile în 3-5 minute și toți delegații care au ceva de spus în legătură cu acesta să intervină, după care închidem subiectul și se trece la altă tematică.

Pentru început îl invită de d-l dir. Vladimir Talpeș, care a organizat cu o zi înainte, o întâlnire cu reprezentanții asociațiilor afiliate în probleme de pesta porcină africană. Dorește să ne pună în temă și cine are ceva de adăugat în legătură cu această problemă, i se va da cuvântul.

D-l dir. V. Talpeș prezintă concluziile care au rezultat în urma dezbaterilor de la această întâlnire. O primă problemă ridicată a fost plata cheltuielilor efectuate de către asociații pentru ecarisarea cadavrelor. Deși reglementările românești prevăd cui revin aceste obligații, respectiv consiliilor locale, prevederea nu se aplică și se cere ca aceste cheltuieli să fie făcute de gestionari pe banii lor. Este vorba despre o formă de expropriere, sancționată de Constituție. Tot conform Constituției, ar trebui ca asociațiile să primească despăgubiri pentru carcacele de mistreți confiscate și să referă la carcacele care se găsesc în camerele frigorifice alături de carcacele găsite pozitiv. S-a mai ridicat problema reanalizării condițiilor contractuale privind rezilierea contractelor, din cauza scăderii efectivelor de mistreți, sub optim. Probabil aceeași problemă se poate pune pentru efectivele de vânat mic, care au scăzut, din cauza practicilor agrare. Altă problemă ridicată este exonerarea de la plata despăgubirilor pentru culturile agricole, acolo unde s-au depopulat fondurile cu mistreți prin vânare sau epizootii. Altă problemă este modificarea legislației privind frontiera de stat, în sensul permiterii vânătorii până la limita frontierei de stat. Avem tratat cu Ucraina și aceasta permite vânătoarea până la limita frontierei. Cu Republica Moldova nu avem tratat. Legislația noastră actuală nu permite vânătoarea pe o adâncime de 500 m de la fâșia de protecție a frontierei de stat. Acolo se aglomerează mistreții infestați, deci acolo trebuie făcută vânătoarea, nu oprită.

Obligarea administrației ariilor naturale protejate, în care nu se permite vânătoarea, de a încheia preventiv contracte de prestări servicii în domeniul vânătorii, cu gestionarii fondurilor cinegetice limitrofe, în conformitate cu Legea nr. 407/2006.

O altă problemă se referă la faptul că noi, ca gestionari privați, nu beneficiem de fonduri comunitare și guvernamentale, pentru prevenirea și combaterea epizootiilor.

Au fost publicate pe site-ul AFIR-ului două proiecte care ne interesau, în care se face o discriminare clară între gestionarii privați și de stat. Deși activitatea de vânatoare este inclusă în cadrul codurilor CAEN ca activitate agricolă și activitatea de vânatoare este recunoscută de Comisia Europeană ca fiind activitate agricolă primară, la fel ca și activitatea de pescuit, gestionarii privați au fost ignorați de reprezentanții de la MADR. Recomandarea pe care o face gestionarilor afectați de PPA este declararea forței majore și obținerea certificatului de forță majoră, pentru a-i ajuta în ceea ce privește contractul de gestionare, existând în acesta o clauză privind neplata redevenței în astfel de situații. Mulțumesc.

D-l președinte N. Șelaru îl roagă pe d-l președinte executiv să preia pentru moment conducerea lucrărilor Congresului.

În cuvântul său, d-l președinte executiv Mugurel Drăgănescu continuă dezbaterile și se adresează delegaților mulțumindu-le pentru prezență, spunând că prezența lor dă dovadă de unitate și suport și arată că încă suntem o familie unită și nu ar vrea să se dezbină. Dorește ca în continuare această familie să se mărească. Propune, la sugestia d-lui vicepreședinte Iordache F., ca lucrările Congresului să se desfășoare fără pauza din program, pentru ca toți delegații prezenți să poată participa la masa comună organizată de AGVPS, după terminarea lucrărilor.

D-l președinte executiv întreabă dacă mai sunt comentarii pe problema pestei porcine africane. Spune că, din păcate, la ședința privind PPA nu a participat nimeni de la ANSVSA. Spune că nici dânsul nu a putut fi prezent pentru că a participat la Conferința Interministerială, unde s-au dezbătut probleme foarte importante privind carnivorele mari, pe care le va aduce la cunoștință celor prezenți. Continuă și spune că acum cea mai importantă problemă este pesta porcină africană. Mistreții mor în număr foarte mare și spune că în unele județe aproape au dispărut. Acea imunitate despre care se vorbește există, dar nu se transmite de la un exemplar la altul sau de la mamă la pui. Va fi o problemă foarte mare pentru asociațiile care gestionează fonduri de vânatoare cu mistreți, pentru că mistrețul a devenit vânatul principal al vânătorilor noștri. Spune că a făcut personal foarte multe intervenții, fără rezultatul scontat, pe lângă ANSVSA și pe lângă Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, de care amintea d-l dir. Talpeș, ca să ne susțină financiar. Se referă și la acel proiect POIM, de care amintea d-l președinte N. Șelaru, și spune că suntem privați și nu putem fi acceptați direct în proiect. Se pare că acel proiect POIM, va fi contractat de Ministerul Mediului și subcontractat numai de ICAS și RNP-ul, care are avantajul că este regie autonomă de stat și proprietară a terenului.

Speră, și se angajează să facă toate eforturile, ca în acel proiect de evaluare al speciilor de carnivore mari, să fim implicați. Întreabă dacă sunt persoane care vor să intervină în problema pestei porcine africane.

Intervine d-l Oprea Traian – președintele AJVPS Timiș. Spune că asociația sa nu s-a confruntat cu pesta porcină africană. A participat la acea ședință, cu o zi înainte de Congres, și a fost interesat de modalitatea de stopare a acesteia. Spune că din cunoștințele sale această molimă nu poate fi oprită, ea va continua și știe că de foarte mulți ani este în Portugalia, Spania și țările nordice. Face apel la reprezentanții MADR pentru a ne ajuta. Spune că într-adevăr suntem o asociație de drept privat, dar conform Constituției vânatul și peștele sunt bunuri ale statului, noi doar închiriem acest bun și plătim o taxă de arendă. Simte că suntem dați de-o parte la repartizarea acestor fonduri, suntem obligați ca organizație de drept privat să plătim toate cheltuielile în interes public și, conform reglementărilor, să lichidăm în termen de 30 de

zile tot vânatul care duce la proliferarea acestei boli. Spune că în termen de 30 de zile să lichidezi de la 1.000 până la 3.500 de mistreți cât sunt pe un fond, i se pare o aberație. Menționează că și răpitoarele sunt vectori ai acestui virus, precum șacalul, lupul și păsările răpitoare, și nu este posibil să fie exterminate. Spune că în acest context, asociația se simte amenințată cu rezilierea contractelor, pentru neîndeplinirea acestor obligații. Solicită ca reprezentanții organelor statului să ne ajute în acest context. Mulțumește.

Ia cuvântul d-l vicepreședinte Fl. Iordache. Se referă la colegii dânsului, d-l P. Daea, d-na ministru G. L. Gavrilesco și la toți reprezentanții ministerelor de acum, la care afirmă că avem o deschidere totală pentru soluționarea tuturor problemelor noastre. A ținut să menționeze că prin președintele executiv, relațiile cu profesioniștii din aceste ministere sunt foarte bune și menționează că rezultatele se văd și se vor vedea în situația în care sunt modificări legislative și alte probleme. Ne asigură, cel puțin în acest moment, de buna colaborare din partea Parlamentului și Guvernului. Spune că dacă până acum eram tratați ca o entitate care are alte scopuri, acum avem aceleași scopuri cu Guvernul(?). A făcut această remarcă pentru a sublinia buna colaborare care există cu guvernul și mai subliniază că prin venirea d-lui președinte executiv M. Drăgănescu, care este un câștig pentru asociație, relațiile s-au detensionat și avem o eficiență colaborare cu toate instituțiile statului. Consideră că vom reuși să accesăm fonduri europene și va fi un câștig pentru rezolvarea problemelor financiare pe care le au asociațiile.

D-l M. Drăgănescu, mulțumește d-lui Iordache și celorlalți vorbitori și apreciază că într-adevăr **avem o deschidere fantastică acum cu instituțiile statului**, ceea ce deschide calea rezolvării amiabile a tuturor problemelor asociațiilor afiliate, dar mai durează, aceasta neputându-se face de pe o zi pe alta. Se referă, în continuare, la cele susținute de d-l președinte Oprea, și-i dă dreptate în sensul că noi plătim un tarif de gestiune pentru fauna care este a statului român prin administratorul MAP. Pentru această taxă de folosință primim o cotă de recoltă, care în mod normal este a noastră, proprietatea noastră, a gestionarului. Dacă ni se confiscă această cotă de recoltă, din diferite motive, în mod normal trebuie să fim despăgubiți. Aceste lucruri au fost scrise, de nenumărate ori, la ANSVSA, dar dialogul, momentan, este un pic blocat cu această instituție a statului. Spune că va relua discuțiile cu conducerea ANSVSA și speră să rezolve problema. Explicația reprezentanților ANSVSA este că suntem blocați de Directiva Europeană în ceea ce privesc stimulentele. Stimulentele vin din partea Comisiei Europene și atâta timp cât nu facem un proiect pentru extinderea suprafețelor în ceea ce privește acordarea stimulenților, ele nu se dau decât pentru acea zonă afectată de pe granița cu Ucraina și undeva pe granița cu Ungaria. Va interveni în acest sens. Dacă s-a extins cumva această zonă, nu cunoaște. Intervine d-l dir. Talpeș și spune că se acordă 75% de C.E. și restul de 25% de statul român. Menționează că d-l dir. Daniel Dicu a fost alături de dânsul și a mers de fiecare dată la ANSVSA, unde au susținut întotdeauna aceleași puncte de vedere. Promite să revină cu alte intervenții și să ajungă la consens cu conducerea ANSVSA, adică să fim despăgubiți pentru cota de recoltă. Mulțumește.

Intervine d-l președinte Oprea T. și apelează la d-l vicepreședinte Iordache, ca președinte al comisiei juridice din Parlament, în legătură cu modificările Legii nr. 407/2006, la fel pentru Legea privind paza și gestionarea fondului piscicol, respinse de Președintele țării și trimise la Curtea Constituțională, apoi respinse ca neconstituționale pe anumite motive. Nu i se

pare normal ca asociațiile să nu aibă drept să facă control, acest control este făcut de către ANPA. Mulțumește d-lui Dimulescu pentru înțelegerea de care a dat dovadă, de câte ori asociația sa a apelat la dânsul. Menționează că transmite la secretariatul Congresului o listă cu problemele pe care le ridică spre rezolvare, d-nei Veronica Ispas și d-lui vicepreședinte Teodor Bentu. Mulțumește.

Revine d-l președinte N. Șelaru și preia conducerea lucrărilor Congresului. Dă cuvântul d-lui Eusebiu Martiniuc pentru a detalia problema cotizațiilor suplimentare, așa cum o apreciază organele fiscale și o consideră instanțele de judecată.

D-l E. Martiniuc prezintă situația de fapt. Reprezentanții ANAF au venit la AJVPS Vrancea și neavând alte probleme pentru sancțiuni, au constatat că se încasează cotizație suplimentară pentru vânatul dobândit și preluat de membrii asociației. Informează că această cotizație suplimentară a fost încasată de la membrii asociației, nu în relație cu terți. Reprezentanții ANAF au încadrat aceste cotizații suplimentare la venituri economice, le-au impozitat, iar impozitele au fost cumulate și penalizate pe 3 ani în urmă. A încercat să demonstreze că vânatul este atât un rezultat al muncii prestate de membrii vânători în cadrul asociației, cât și al cotizației cu care contribuie la bunul mers al activității. Precizează că nu a avut succes cu aceste explicații. A rămas varianta luptei în justiție. Din partea justiției nu a fost înțelegere pentru a i se suspenda efectele raportului de control fiscal, până la finalizarea cercetării judiciare. A rugat să se eșaloneze valoarea de 2,7 miliarde lei vechi, ca lunar să plătească 100 milioane lei către ANAF. Ne comunică faptul că urmare a susținerilor AJVPS Vrancea în procesul ce a urmat, Tribunalul Vrancea a anulat, la fond, partea din procesul verbal de control privind cotizațiile suplimentare. Acum ANAF-ul va face recurs și va avea încă un proces la Curtea de Apel Galați. Nu a fost ajutat de alți colegi din țară, care ar fi putut afla numărul de dosar și să acționeze, ca altă dată, în calitate de intervenienți alături de asociația Vrancea, pentru ca instanța de judecată să constate că și alții gândesc normal și nu abuziv. Speră ca și la Curtea de Apel Galați să aibă același succes, în interesul tuturor asociațiilor.

Propune d-lui Dimulescu în continuare, pe fondul relațiilor bune pe care le avem cu ANPA, să înscrie pe lista de probleme proprii, un regulament prin care să se reglementeze pescuitul comercial în lacurile de acumulare. Mai pune problema completării datelor personale ale contravenientului în procesul verbal de contravenție, și solicită găsirea unei soluții și pe această linie. Mulțumește.

D-l președinte N. Șelaru dă cuvântul d-lui dir. Jan Dorin Calciu – AJVPS Hunedoara.

D-l D. Calciu se adresează tuturor și mulțumește pentru posibilitatea de a ridica o problemă pe care de mulți ani a dorit să o rezolvăm. Se referă la câinii de vânătoare. Crede că fără câini, fie pontatori, fie hărțuitori, vânătoarea pierde mult din frumusețe. Spune că la această dată, după unele aproximări, există undeva la 6.000 de câini de vânătoare în lucru. Din aceștia, 10% au documente care certifică proveniența și încadrarea în standardele internaționale. Spune că există un protocol de colaborare între AGVPS și AChR și din păcate, din cauza altor probleme, atât din partea AGVPS cât și din partea AChR, există o fluctuație a celor care sunt puși să se ocupe sau să aprobe folosința, regulamentele și alte lucruri. Consideră că protocolul nu a prea funcționat. În felul acesta am privat vânătorii de un drept al lor, accesul atât la concursuri cât și la obținerea documentelor care să ateste atât în standardele internaționale, cât și în ce privește calitatea lor la vânătoare. Spune că la discuțiile purtate cu o zi înainte de Congres cu d-l

Iosif Mergel, din partea AChR, s-a stabilit ca toți cei implicați în mișcarea vânătorească cu câini să revigoreze relațiile cu AChR și să ne impunem punctul de vedere prin cei interesați în creșterea calității materialului canin, astfel încât să ne ridicăm cel puțin, în ce privește documentele, dacă nu și în ce privește calitatea existentă a câinilor de vânatoare și să stăm oricând alături de celelalte state europene, fără să ne fie teamă că poate, ca și în alte domenii, am rămas puțin în urmă. Spune că s-a convenit să se organizeze, pe zone, competiții care să cuprindă două capitole, o apreciere fenotipică, o apreciere a valorii, deci a aspectului exterior și a calității la vânatoare. Spune că la nivelul AGVPS se așteaptă, în afară de zonele de nord și centru, propuneri pentru constituirea acelor comisii, astfel încât în acest an să se realizeze primii pași. Felicită pe cei de la Timișoara, care în privința pontatorilor, deja au început. Mai spune că există bunăvoință din partea multor posesori de câini de vânatoare. Spune că dacă nu reușim să ne coagulăm, să promovăm pe baze corecte câinii adevărați de vânatoare, se vor ocupa alții de această problemă, mânați doar de câștig. Roagă să se transmită la nivelul AGVPS-ului, la d-l președinte executiv, opțiunea de a participa la acest program. Menționează că avem un corp de arbitri care pot ajuta chinologia de vânatoare. Mulțumește. Aplauze.

Intervine d-l Al. Pungă, care spune că la acest moment numărul de arbitri este insuficient, pentru a realiza o evaluare completă și corectă a câinilor de vânatoare. Numărul câinilor de vânatoare a crescut foarte mult și este nevoie de arbitri de muncă, arbitri pe grupe de rase. La această oră câinii de vânatoare au o valoare genetică destul de slabă. Pentru rezolvarea acestei probleme trebuie să venim cu un aport de arbitri. Mulțumește.

D-l președinte Șelaru menționează că în sală sunt destui pasionați de câini de vânatoare, d-l Moșoiu, d-l Mergel, d-l Varga și alții. Spune că avem două direcții de organizare și întreabă cum să ne organizăm ca să fim în circuitul național al competițiilor. Trebuie să se inventarieze problemele. Problema arbitrilor a ridicat-o și d-l Mergel. Consideră că această problemă se poate soluționa repede, dar în colaborare cu AChR-ul. Trebuie să se clarifice lucrurile și să se revadă protocolul, care nu s-a respectat. Se simte nevoia organizării posesorilor de câini folosiți la vânatoare într-un club.

D-l Mihai Bădulescu spune că a avut în vedere o mare problemă care s-a creat în majoritatea asociațiilor cu privire la granițele fondurilor de vânatoare. În Legea nr. 407/2006, există două texte, care sunt interpretate total antagonic, de factorii decidenți de la nivelul MAP. Acestea se referă la prevederile art. 12 alin (5) și (6) și prevederile art. 53 ale aceleiași legi. Precizează că a concentrat în câteva foi ceea ce vroia să transmită, dar din cauză că fiecare luare la cuvânt a fost limitată la 4-5 minute, va publica în revista VPR, întreg articolul.

Art. 12 alin (5), prevede ca în cazul în care pe timpul derulării unui contract de gestionare apar sau se extind ariile naturale, vânătorească este interzisă, contractul se modifică corespunzător prin act adițional, în privința suprafețelor și tarifelor, până la începerea unui nou sezon de vânătoare, la inițiativa administratorului.

Art. 12 alin (6) prevede că în cazul în care suprafața fondului cinegetic scade sub o jumătate din întreaga suprafață minimă stabilită pentru acesta, cu diferențele între câmpie, deal și munte, atunci fondul cinegetic se desființează până la începerea noului sezon de vânătoare, ceea ce rămâne din el alipindu-se la fondurile limitrofe.

Art. 53, prevede că reactualizarea delimitării fondului cinegetic național în fonduri cinegetice se face în maximum 3 ani de la intrare în vigoare a legii, termenul fiind stabilit prin

Legea nr. 149/2015 și începe să curgă din anul 2015. Înainte Legea nr. 407/2006 prevedea un termen de 4 ani. În practică au apărut probleme care vizau art. 12 alin (5) și (6), dar în momentul în care au ajuns la MAP, lucrătorii de aici au motivat că nu pot face nimic pentru că există art. 53. D-l M. Bădulescu spune că nu există nici o contradicție între cele două texte, art. 12 alin (5) și (6), vine și stabilește situații cu totul separate față de situațiile de la art. 53. Prima situație care privește art. 12 alin (5) se referă la apariția unei arii protejate, gestionarul trebuie să plătească taxa de gestionare în limita noii cote de teren. Solicită reprezentanților MAP să comunice lucrătorilor săi și d-lui ministru ca să impulsioneze această problemă privind aplicarea art. 53, să-l pună în practică. De asemenea, să traseze limitele fondurilor și să constate că nu există nici o contradicție în aplicarea celor două texte de lege, total independente. Mulțumește.

D-l președinte Șelaru spune că odată cu înființarea parcurilor naționale și unor arii naturale protejate în care vânătoarea este interzisă, suprafața acestora trebuia scoasă din fondul cinegetic sau suprafața productivă cinegetic a acestuia, până la începutul sezonului următor de vânătoare. Vânătoarea în astfel de arii înseamnă infracțiune. Din păcate, multe documente emane de specialiștii MAP în acest sens, zac la direcția juridică a MAP, din câte cunoaște. Se constată că reglementările sunt foarte greu promovate în cadrul MAP. Este de acord cu d-l Bădulescu în ce privește cele două prevederi care sunt distincte și nu sunt contradictorii. În privința rearondării fondurilor de vânătoare, mai toate asociațiile au probleme. Lucrarea a fost prost făcută în anul 1998, când nu au fost antrenați gestionarii de fonduri de vânătoare care au plătit lucrarea în aceasta și nu s-a luat în considerare descrierea istorică. Datorită intervenției AGVPS, care a achitat ICAS lucrarea nesatisfăcătoare efectuată în anul 1998, în anul 2002, ministrul de atunci a obținut fonduri să mai plătească o a doua arondare, pentru a se face corect. Spune, mai departe, că în acel stadiu, de lucrare proastă, a rămas și lucrarea din anul 2002. Mai spune că ICAS-ul a luat de două ori bani și a finalizat o lucrare de două ori nesatisfăcătoare. Această lucrare, generatoare de litigii, trebuie refăcută pentru că are implicații economice. Cine trebuie s-o facă? Administratorul fondului cinegetic. S-au dat termene repetate prin lege din anul 2006 până în prezent, de câte un an sau doi ani, până în anul 2015, când s-au dat trei ani. S-a ieșit și din acest termen, iar banii acordați pentru lucrare prin HG s-au pierdut, din neglijența funcționarilor MAP.

Din nou suntem blocați. Este o neglijență clară a celor care trebuiau să aplice legea în acest sens. Nu putem merge la nesfârșit cu certurile dintre gestionarii vecini și nimeni să nu ia nici o măsură, nici administratorul, nici ICAS-ul. Din această cauză se plătesc tarife nereale, fiindcă s-au încheiat foarte multe contracte cu tarife nereale. Speră ca această problemă să fie mișcată din loc și rezolvată.

Reprezentantul AJVPS Covasna a solicitat d-lui președinte să-i susțină o problemă ridicată încă de acum doi ani. Dintr-o greșală, râul Olt de pe teritoriul jud. Covasna, a fost atribuit AJVPS Covasna, numai malul drept. Malul stâng tehnic a rămas neatribuit și se caută soluții fiindcă acolo se pescuiește de cine vrea și cum vrea, fără permis.

D-l Dimulescu intervine și menționează că a dat dispoziție să se clarifice această problemă. Roagă reprezentantul AJVPS Covasna să se vină la ANPA pentru a se întocmi act adițional la contract, în scopul soluționării acestei situații. D-l Dimulescu invocă probleme de comunicare de ambele părți, dar promite că se va rezolva cazul.

Este invitat la cuvânt d-l Gheorghe Vrânceanu – președintele AJVPS Bacău.

D-l Gh. Vrânceanu spune că deși unii reprezentanți ai statului nu mai sunt prezenți, ridică două probleme de interes general. Potrivit art. 15 alin (7) din Legea nr. 407/2006, autoritatea statului, administratorului fondului cinegetic național, este obligat să asigure gestionarilor un minim de terenuri libere de vegetație forestieră, în exprimarea vânătorilor terenuri de hrană pentru asigurarea unui minim necesar de hrană complementară. Din anul 2015 a intrat în vigoare alin (7.3.) din art. 15, prin care în cazul neasigurării acestui minim de teren liber de vegetație forestieră, este obligatorie diminuarea tarifului datorat pădurilor statului cu procentul de neasigurare al acestor terenuri. AJVPS Bacău, ca și alte asociații din țară, s-au regăsit în situația în care în jur de un sfert din minimul de terenuri de hrană necesare, nu le-a fost asigurat de Garda Forestieră Suceava. Spune că a făcut solicitări, în scris, prin care a cerut expres să le fie asigurat acest minim de terenuri și în cazul în care până la momentul în care se asigură aceste terenuri, să fie respectat și aplicat alin (7.3.) al art. 15, adică să fie diminuate tarifele pentru pădurile statului. Neprimind nici un răspuns sau acțiune favorabilă în acest sens, a acționat în instanță și, pentru sezonul de vânătoare 2016-2017, a obținut o hotărâre definitivă, prin care instanțele de judecată au obligat Garda Forestieră Suceava să le restituie tarifele încasate ilegal prin neaplicare art. 15 alin (7.3.). Suma recuperată este destul de mare, este vorba de 100.000 lei. Garda Forestieră Suceava a respectat prevederile art. 15 alin (7.3.), numai pentru tranșa I a sezonului de vânătoare 2018-2019, până la această tranșă au încasat integral toate tarifele și în plus au inițiat, începând cu 25 aprilie anul curent, o acțiune prin care au notificat toate ocoalele silvice de la Direcția Silvică și le-au obligat să le asigure aceste terenuri minime. Spune că în factura pentru tranșa a II-a la sezonul 2018-2019, s-a trezit cu facturarea integrală a tarifelor ca și cum pe toată tranșa și nu după 25 aprilie când nu mai este nici o influență pentru asigurarea hranei vânatului și, mai mult, au adăugat și diferența pe care o reduseseră pentru tranșa I-a 2018-2019. Conchide că așa înțeleg instituțiile statului să colaboreze pentru ocrotirea faunei cinegetice. Cere AGVPS să clarifice problema.

Spune că cei de la Garda Forestieră nu pot aplica prevederile art. 15 alin (7.3.), sub motivul că nu le dă voie ministerul, care nu admite reducerea tarifelor în cazul în care nu sunt asigurate terenurile. În această situație a fost nevoit să inițieze alte acțiuni în instanță. Spune că mai are o acțiune pe rol pentru sezonul 2017-2018, și probabil că va iniția o altă acțiune pentru tranșa a II-a a sezonului 2018-2019 și pentru diferența care au aplicat-o în plus în mod ilegal. Roagă reprezentanții ministerului să respecte legea și să găsească soluții pentru aplicarea corectă a prevederilor legii. Mai ridică o problemă legată de pescuit recreativ. Spune că profită de prezența d-lui Dimulescu și se referă la art. 23 din Legea privind pescuitul și piscicultura, care stabilește clar valabilitatea permisului de pescuit emis de către ANPA. Acest permis este valabil pentru zonele de pescuit atribuite asociației care a făcut viza membrilor săi sau pentru zonele de pescuit atribuite asociațiilor cu care asociația are acord de reciprocitate. Mai spune că tot în lege, la art. 58 lit. a), constituie contravenție și se sancționează cu amendă, pescuitul fără permis. Asta înseamnă că prin coroborare cu art. 23, toate persoanele care nu îndeplinesc condițiile de valabilitate din art. 23, atunci pescuiesc pe zone de pescuit care nu aparțin asociației al cărui membru este sau asociației cu care asociația lui are reciprocitate, pescuiește fără permis. Spune că se confruntă cu o asociație nefiliată la AGVPS, este vorba de Centrul Regional de Ecologie Bacău, care îndeamnă membrii săi să braconeze pe cele 19 zone atribuite AJVPS Bacău. Deci să nu respecte legea, fără să aibă dreptul legal și fără ca instituțiile

statului, respectiv organele de poliție, organele de jandarmi, garda de mediu și inspectoratul ANPA în teritoriu să aplice sancțiunea prevăzută de lege, făcându-se trimitere la textul art. 58 lit. a), pescuitul fără permis este interpretabil. A făcut intervenții scrise, de mai multe ori, la ANPA, adresându-se personal domnului președinte și l-a rugat ca în aceste condiții, autoritatea națională să exprime oficial un punct de vedere pe interpretarea corectă a art. 23 și art. 58 lit. a). Acest punct de vedere, dorește să fie transmis, spre punere în aplicare, și poliției, jandarmeriei și gărzii de mediu, dar și Inspectoratului piscicol al ANPA, care se știe clar că persoanele care pescuiesc fără permis valabil, sunt contravenienți. Mulțumește.

Ia cuvântul d-l Dimulescu și spune că ceea ce a prezentat d-l Vrâncianu este corect și menționează că în această săptămână a făcut adresă către Inspectoratul piscicol și către instituțiile statului, ca să cunoască acest aspect și să aplice legea. Mai mult, a luat măsura ca în această săptămână, un colectiv de inspectori din alte zone să vină să controleze modul cum se desfășoară activitatea de pescuit la Centrul Regional de Ecologie Bacău, pentru că le-a făcut nenumărate atenționări pentru a respecta legalitatea și granițele stabilite de ANPA între cele două asociații pentru desfășurarea activității de pescuit recreativ. Mai mult decât atât, dacă după strângerea ultimelor documente, se va dovedi că nu au înțeles să respecte legalitatea, este pus în situația să le rezilieze contractul. Din păcate, multe asociații private care au zone de pescuit au tendința de a interpreta legea, acolo unde le convine lor și nu vor să respecte spiritul ei.

Concluzionează că în ultima perioadă există un val de răutate îndreptat împotriva sa, sub aspectul profesional, și mai spune că are o viață întreagă în acest sector. De asemenea există acțiuni și împotriva AGVPS-ului și oamenilor din AGVPS, invocând anumite relații care ar fi între dânsul și directorii cu care s-au încheiat contracte, din simplul fapt că d-l Popescu Ștefan, despre care a amintit d-l Oprea, atacă și aruncă mizerii la toate instituțiile. Este asociat cu d-l inspector de la Timiș, pe care în final o să-l ducă în altă parte. Mai spune că se știe că în septembrie împlinește 65 de ani și unii vor să-i ia locul. Spune că are doctoratul luat de câțiva ani și cu experiența sa și puterea de muncă, ar putea să lucreze încă câțiva ani. Spune că trebuie să fim corecți, să respectăm reglementările pe care le avem, pentru că sunt destui care să ne atace, și dacă suntem corecți, atacurile acestora rămân fără efect. Mulțumește.

Intervine d-l senator Costel Șoptică, spunând că pentru vânatoare în zonele afectate de pesta porcină africană, există Hotărârea nr. 3/2018 a CNSSU, care ne permite ca, împreună cu poliția de frontieră, să vânăm până în fâșie, deci nu la 500 de metri. Dacă cei de la poliția de frontieră se vor opune la aceste chestiuni, se pot găsi soluții, dar dacă mai trebuie să intervenim cu ceva, ne roagă să-i spunem.

Ia cuvântul d-l Mândru Nae – director AVPS Iași. Spune că are 6 fonduri de vânatoare în graniță cu Republica Moldova. Astăzi a aflat că nu există protocol între țări, privind limita până la care se poate vâna. A făcut intervenție la Inspectoratul de Poliție de Frontieră, care răspunde de toată zona Moldovei, iar reprezentanții acestuia, la rândul lor, au întreat la Inspectoratul General al Poliției, cum se poate face vânatoarea în condițiile Hotărârii nr. 3/2018. Răspunsul comandantului Poliției de Frontieră a constituit un extras din articolul din Legea Graniței și l-a trimis la AVPS Iași. În concluzie, Hotărârea CNSSU nr. 3/2018 nu se respectă la Iași, invocându-se legea.

I s-a mai precizat că vânatoarea se poate face numai la pândă și la 500 m de la fâșie spre interior sau de la zona inundabilă. A făcut intervenții și la minister și la celelalte instituții

și răspunsul a fost același. De la minister nici nu i s-a răspuns. Deci măsurile de prevenire și combatere a PPA nu s-a putut aplica.

D-l președinte Șelaru intervine și spune că Poliția de Frontieră a impus asemenea restricții pe toată zona de frontieră cu Ucraina, Moldova, inclusiv zona Deltei Dunării. Din cauza acestor restricții și a ineficienței acțiunilor ANPA, peste porcină africană a pătruns foarte ușor din Ucraina în Delta Dunării și de aici mai departe. Dacă se luau măsuri din anul 2015, de când AGVPS-ul a atenționat ANSVSA și IGPF, nu îi puteam acum să-i facem responsabili pentru pătrunderea PPA în România. Poliția de frontieră s-a opus și, pe ici pe acolo, admite că a greșit și sunt teoretic vinovați de pătrunderea virului PPA în România.

D-l președinte Șelaru spune că delegații ar trebui să plece cu niște lucruri clare privind stadiul modificărilor legislative referitoare la vânătoare, pescuit și arme de foc. Începe cu Legea pescuitului și spune că a fost o conlucrare foarte bună, atât cu conducerea ANPA cât și cu parlamentarii din comisia de specialitate. Concluzionează că a rezultat o lege mult mai favorabilă gestionării și pazei resursei acvatice vii. Din păcate, legea a fost contestată la Curtea Constituțională de Președintele României, pentru mai multe chestiuni, din care două în mod principal. Una privește posibilitatea vânzării terenului de sub luciul de apă, deținătorilor de active, fără licitație și a II-a, dreptul paznicilor asociațiilor de vânătoare de a asigura paza resursei acvatice vii. Dezbaterea legii a fost reluată în Parlament, dar nu a fost reînscrisă ca inițiativă legislativă nouă. A mai fost odată dezbătută pe circuit parlamentar, dar nu s-au făcut nici măcar modificările sesizate ca neconstituționale. A fost motiv de contestare a acestei legi, pentru a doua oară, ca neconstituțională. Legea modificată era mai bună, prevederile ei mai benefice și mai puteau fi încă îmbunătățite. Dar se impune reluarea inițiativei legislative de la început, înscriere, avize, trecerea prin Senat, apoi prin Camera Deputaților și lucrul acesta se poate relua, cel mai curând, spre sfârșitul acestui an. Care sunt repercusiunile? Nimeni nu are acum responsabilitatea pazei resursei acvatice vii, favorizându-se indirect braconajul piscicol. Mai sunt însă multe alte repercusiuni.

Legea care privește modificarea și completarea Legii nr. 407/2006. Spune că a avut un circuit asemănător, a trecut prin Parlament, a ajuns la Președinție, a fost contestată ca neconstituțională și procesul legislativ s-a întrerupt. S-a învederat faptul că nu s-a respectat obligația constituțională de bicameralism, adică de a fi discutate în Camera Deputaților doar modificările analizate în Senat. În Senat s-au discutat câteva modificări, iar la Camera Deputaților s-au adus foarte multe îmbunătățiri. S-a conlucrat foarte bine cu reprezentanții MAP și parlamentarii din Comisia de agricultură, dar până la un punct. Pentru contestarea neconstituționalității, s-a invocat aspectul bicameralismului și încă un punct care i se pare mai puțin important, anume discriminarea celor ce sunt răniți de urs față de cei care sunt răniți de mistreți. Legea, respinsă de la promulgare ca neconstituțională, a fost înregistrată ca nouă inițiativă, a trecut din nou Senat, apoi a trecut prin Comisia de agricultură de la Camera Deputaților și se află depusă pentru dezbateră în plen. Urmează să fie trimisă, ulterior adoptării în plen, la promulgare. Sunt toate motivele pentru a fi respinsă din nou ca neconstituțională. Nu le detaliez și se înțelege de ce.

Legea de modificare a Legii nr. 295/2004 a trecut și ea prin Senat și Camera Deputaților și este acum trimisă spre promulgare. Se știe că proiectul de lege a fost transmis asociațiilor, dar a trecut prin Parlament cu totul altfel. Mai spune că la Senat s-au făcut foarte

multe modificări, unele foarte liberale, și anume înarmarea cu arme de pază fără discriminare, care era totuși destul de riscantă. La Camera Deputaților s-au eliminat aproape toate modificările adoptate în Senat și legea a rămas aproape la fel cum a fost în ceea ce ne privește, cu foarte mici îmbunătățiri. Știe și această lege este trimisă la promulgare. Modificări în ceea ce privesc sancțiunile complementare, de suspendare și anulare a dreptului de armă, nu sunt. Spune că a simțit nevoia să transmită tuturor celor prezenți în ce stadiu se găsesc legile. Urmărește evoluția lor îndeaproape, cu colegii vânători sau pescari parlamentari, dar există un proces legislativ care nu se poate grăbi și adeseori poate fi întrerupt.

În continuare, d-l Șelaru se adresează celor prezenți cu propunerea de a se trece la modificările și completările Statutului.

Precizează că aceste modificări și completări aduse Statutului AGVPS și Statutului-cadru au fost culese din teritoriu, de la reprezentanții asociațiilor afiliate, fără vreo participare din partea dânsului, sistematizate și retrimise în teritoriu. S-a primit a doua rundă de observații și s-a definitivat, de către comisia Consiliului, un proiect de modificare și completare a statutelor, pe care îl are în broșură fiecare delegat prezent. Spune că d-l vicepreședinte Iordache, care are mai multă experiență și operativitate în astfel de dezbateri, va da citire modificărilor. Precizează că a înțeles că mai sunt câteva propuneri de modificare a Statutului, dar nefiind analizate, poate să antreneze o serie întregă de alte modificări în statut, motiv pentru care se vor reține, dacă sunt pertinente, pentru modificări de viitor.

D-l președinte Șelaru spune că se va trece la discutarea acestor modificări și completări de statute, dar mai înainte îi dă, la cerere insistentă, cuvântul d-lui Liviu Mircea.

D-l Liviu Mircea se adresează tuturor participanților și amintește că la precedentul Congres a fost cel care a cerut schimbarea statutelor. Spune că avem un sistem bun, bine gândit de organizare, care a rezistat peste ani. Întreabă de ce ar trebui schimbat ceva care funcționează? Timpul ne-a arătat că ce a venit din exterior nu a reușit să ne facă mai mult rău decât ne-am făcut singuri. Se simte nevoia unor pârghii cu ajutorul cărora să îndreptăm lucrurile atunci când, de voie sau fără voie, acestea o iau razna. Mulțumește conducerii AGVPS, care pe lângă multe alte importante treburi, și-a găsit timp să găsească niște formulări, să ne consulte personal și astăzi, împreună, să le supună votului. Dacă aceste modificări vor fi benefice, se va vedea. Menționează că se aștepta la mai multă inițiativă din partea celor nemulțumiți. Spune că veșnic nemulțumiții ne atacă peste tot! Pe platformele de comunicare s-au cerut propuneri. În afară de celebrul „jos ai voștri, sus ai noștri”, nimic altceva nu a venit ca răspuns din partea lor și asta demonstrează încă o dată proverbul „ca după munte nu este bine să te iei decât cu câinii”. A amintit de platformele de comunicare și spune că cel mai mare rău ni l-am făcut singuri și se referă la filmele și filmulețele pe care vânătorii le postează, fără suficient discernământ. Acestea au fost cele mai convingătoare argumente folosite de mercenarii așa-zișilor „ecologiști” și de cei ce fac bani din audiență. Ei le-au folosit împotriva noastră! Amintește de un slogan pe cât de vechi pe atât de valabil „dușmanul veghează”. Își exprimă opinia și atenționează vânătorii dezinteresați de formulele noastre de organizare și asociere vânătoarească, dar și pe cei care au funcții de conducere și preferă să joace la două capete, că dacă AGVPS dispăre, așa cum mulți smintiți își doresc, vom merge la vânătoare ca la sala de sport! În contextul actual, asociațiile au probleme legislative și probleme economice, venite pe fondul schimbării de generații. De aceea sunt necesare

modificări statutare menite să dea posibilitatea să ne corectăm atunci când exagerăm. Încheie spunând „temperați-i pe cei ce ne trag permanent de mânecă, că rămâne vulpea bearcă”. Mulțumește. Aplauze.

D-l Drăgănescu face o remarcă, își dorește și speră ca acei contestatari ai sistemului nostru, care nu fac parte din interior, să ajungă în final la concluzia că numai împreună, ei alături de noi, vom putea răzbate împotriva adevăratului dușman, care ușor-ușor dorește stoparea vânătorii, nu numai în România, ci la nivel mondial. Mulțumește.

D-l vicepreședinte Iordache întreabă delegații dacă au primit proiectul de modificare al Statutului AGVPS și al Statutului-cadru. Se răspunde afirmativ.

Începe să dea citire modificărilor aduse Statutului AGVPS și spune că dacă sunt observații din partea delegaților pe unele din ele, acestea vor fi discutate și vor fi supuse la vot. Se trece la modificările propuse pentru:

Art. 4 alin (1) lit. a) – d-l Iordache întreabă dacă sunt intervenții la această modificare. Se supune la vot și se adoptă în unanimitate.

Art. 8 – d-l Iordache întreabă dacă sunt intervenții. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 11 lit. e) și f) – se întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 13 alin (1) lit. c) se elimină. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 14 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 15 alin (1) lit. c) se propune o nouă denumire pentru comisia de pescuit. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 22 alin (1) – dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 22 alin (1) lit. a) și lit. c) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 23 lit. a) și lit. b) – dacă sunt intervenții. Nu sunt intervenții. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 25 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 26 alin (1) – dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 26 alin (3) – se elimină. Dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 34 – dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Dezbaterile, în continuare, se referă la modificările Statutului-cadru.

D-l dir. Albulescu Mihai – AJVPS Olt dorește să facă o intervenție. Spune că în urma unei analize făcute, propune ca fiecare reprezentant al asociațiilor afiliate să facă o simulare cu următoarea situație. În urmă cu câțiva ani se dădea o cotă de participare pentru fiecare membru și își amintește că era de 2,2% din încasările din cotizații. Astfel era simplificată foarte mult din contabilitatea fiecărei asociații și AGVPS avea un control mult mai mare asupra asociațiilor. În felul acesta nu mai era nevoie de acele declarații pe proprie răspundere cu iz penal, în cazul în care nu se declară corect numărul pescarilor și vânătorilor și s-ar putea „da cu subsemnatul”. La sfârșit de an, în bilanță și bilanț, se vede exact suma încasată, la care se aplică exact procentul respectiv și treburile se simplifică.

D-l Iordache spune că tocmai de acum, conducerile asociațiilor, împreună cu contabilii, să facă propriile simulări, după care să tragă concluzia dacă este mai avantajos și mai clar. Această modalitate este una de substanță și nu o putem supune votului până când

fiecare asociație nu își face propria analiză și se va adopta în viitor, dacă această modificare aduce o suplețe bugetară mai mare.

D-l Iordache propune ca o reflecție asupra acestei modificări, se va face o centralizare și se va vedea dacă propunerea AJVPS Olt este mai bună. Și AJVPS Mureș agreează o astfel de propunere. Spune că nu este nici o problemă, se va veni cu această propunere de modificare în Consiliu și o vom supune aprobării. D-l Iordache spune că este o chestiune sensibilă și să se plece cu un consens, nu cu o adoptare pe repede-înainte. Se poate împuternici Consiliul, dar după o consultare reală, așa cum s-a făcut pentru modificarea Statutului și Statutului-cadru.

Se revine și se supune la vot modificările la Statutul-cadru, după cum urmează:

Art. 4, lit. h) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 5 alin (2) și (4) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 6 alin (3) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 6 alin (4) lit. b) și c) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 6 alin (4) lit. f) – se propune eliminarea. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 6 alin (6) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 6 alin (7) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 7 alin (1) lit. a), f), alin (2) lit. a), lit. b), lit. d) și alin (3) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

D-l Iordache face precizarea că la finalul Statutului-cadru este o notă în care semnul *, care indică prevederi obligatorii de cuprins în statutele asociațiilor afiliate și explică că acolo unde nu apare * este opțiunea fiecăruia. Întreabă dacă sunt alte întrebări. Nu sunt. Se votează în unanimitate.

Art. 8 lit. a), c) și j) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se votează în unanimitate.

Art. 8 lit. e) – se elimină cu vot în unanimitate

Art. 11 – Întreabă dacă sunt intervenții. Un delegat ridică o problemă pentru alin (3) al acestui articol. Dă citire alin (3) și face mențiunea că, sancțiunea excluderii din asociație este hotărâtă de Consiliu și rămâne definitivă **la data pronunțării** doar în cazul faptelor de braconaj confirmate de organele de urmărire penală și de instanțele de judecată. D-l Iordache este de acord cu această intervenție.

D-l Bădulescu intervine și face precizarea de a se introduce la alin (3) „... organele de urmărire penală și instanțele de judecată”. Spune că nu este cazul să se menționeze .... rămâne definitivă **la data pronunțării** .. pentru că acest lucru se specifică la alin (4). Se votează în unanimitate sintagma și modificările aduse art. 11.

Art. 14 alin (2) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 15 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 17 alin (4) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 18 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 20 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 21. Se supune la vot și se votează în unanimitate introducerea unor două litere ce vor deveni lit. d). și q). Este făcută o intervenție și se referă la faptul că directorul nu anulează permisul de vânatoare. D-l Calciu intervine și spune cine eliberează poate și anula.

Intervine d-l Drăgănescu și vrea să se lămurească despre ce este vorba. Conchide că directorul a avut un membru vânător care a făcut o faptă de braconaj confirmată de organele de cercetare penală și directorul trebuie să-i anuleze permisul de vânatoare permanent, în schimb Consiliu nu a făcut excluderea. D-l Drăgănescu spune că una este excluderea, alta este anularea permisului.

D-l Iordache supune votului intervenția pe articolul care implică modificarea lit. j) așa cum o susține intervenientul. Modificarea nu este votată și prin urmare textul este acoperitor.

Art. 22 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 23 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 29 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 30 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 31 alin (2) se propune să se elimine și să se reformuleze. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Intervine un delegat de la AVPS Rupea și face unele aprecieri în legătură cu noul alin (4).

D-l Drăgănescu intervine și spune că sunt unele prevederi care nu sunt obligatorii, acestea pot fi modificate în cadrul adunărilor generale ale asociațiilor. Se supune la vot introducerea alin (3) și (4), ca nefiind obligatorii de impus în statutele asociațiilor afiliate. Se votează în unanimitate.

Art. 32 alin (3) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 35 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 36 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 38 lit. a) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 39 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 40 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 43 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 47 alin (2) – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Art. 49 – întreabă dacă sunt intervenții. Nu sunt. Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Un delegat intervine pentru o precizare la art. 4 lit. l) și specifică că la „facilități de cazare pentru vacanțe și perioadă de scurtă durată codul CAEN corect este 5520 în loc de 7721. Mai spune că este necesar să se introducă codul CAEN 7721 pentru că sunt activități de recreere și bunuri recreaționale.

D-l Drăgănescu dorește să facă două precizări și se referă la art. 25 din Statutul AGVPS, unde se vorbește de mijloace fixe și mijloace circulante, la cota anuală unde avem 20 Euro pentru membru individual. Propunerea Consiliului AGVPS, din 07.06.2019, a fost să se introducă 20 euro/asociație competițională privată și textul să curgă. Facem acest lucru pentru a putea afilia și asociații de pescuit competițional, care să preia această activitate.

Se supune la vot și se votează în unanimitate.

Mai spune că în broșură s-a introdus sintagma de „pescuit competițional” și „pescari de competiție” în loc de sportivi. Spune că s-a făcut această modificare urmare a procesului înaintat de FRPS și instanța de fond a hotărât ca AGVPS să scoată din statut sintagma de

„pescar sportiv”. Spune că împotriva sentinței de fond s-a declarat apel, dar nu se știe dacă vom câștiga și astfel propune să se modifice sintagma „pescuit sportiv/pescar sportiv”, doar în cazul în care hotărârea instanței va fi definitivă și irevocabilă. Dorește să apeleze la prevederea din statut că Consiliul poate lua hotărâri în situații bine justificate.

Supune la vot ca să rămână în statut sintagma „pescuit sportiv/pescar sportiv”. Se supune la vot și se votează în unanimitate. Mulțumește.

D-l Iordache F. precizează, ca și procedură, că supune la vot toate modificările din Statutul AGVPS și Statutul-cadru. Se votează în unanimitate.

D-l președinte Șelaru precizează că mai avem un punct pe ordinea de zi, anume aprobarea materialelor Congresului:

- Raportul privind activitatea Consiliului AGVPS în perioada 23 iunie 2018 – 08 iunie 2019. Se supune la vot și se votează în unanimitate;
- Supune la vot ratificarea situațiilor financiare pe anul 2018 și raportul administratorului. Se votează în unanimitate;
- Supune la vot Obiectivele prioritare ale AGVPS pentru perioada 2019-2020. Se supune la vot și se votează în unanimitate;
- Supune la vot aprobarea Bugetului de venituri și cheltuieli AGVPS pentru anul 2019. Se votează în unanimitate.

D-l președinte Șelaru mai precizează delegaților în Congres că d-l av. Bădulescu Mihai va certifica documentele care urmează a fi depuse la Judecătoria Sector 2, București, pentru înregistrarea modificărilor și completărilor aduse Statutului AGVPS și Statutului-cadru. De asemenea, solicită împuternicirea unei persoane, anume a președintelui executiv al AGVPS, să semneze oriunde trebuie o va cere pentru înregistrarea modificărilor și completărilor statutare adoptate în acest Congres. Supune la vot împuternicirea președintelui executiv. Se votează în unanimitate.

Mulțumește pentru prezență și invită participanții din Congres la o gustare în aer liber și apoi la o masă comună în restaurant.

D-l Oprea Traian, de la AJVPS Timiș, ține să aibă ultimul cuvânt și, în afara ordinii de zi, invită toți delegații din Congres la Ediția jubiliară a Festivalului Vânătorilor Timișoreni, care va avea loc la Timișoara, în data de 30.06.2019.

Redactat,

1. Paul Niculescu

2. Mariana Cristache

3. Anca Lepădatu